

Zonnepark Westerlee

Verslag informatieavond Zonnepark Westerlee

Datum:

2 maart 2022

Begintijd:

19.30 uur

Eindtijd:

Rond 21.00 uur

Locatie:

Pekelahof, Raadhuislaan 109, Oude Pekela

Aanwezig:

- Inwoners en andere belangstellenden (circa 45 mensen)
- Vertegenwoordigers maatschap Schrör – De Lange (twee mensen: José Schrör – De Lange en Henk Schrör)
- Vertegenwoordigers Pure Energie (vier mensen: Rose Headley, Henk Schoonvelde, Frank Schothuis en Matthijs Oppenhuizen)

Verslag:

Rose Headley van Pure Energie heet iedereen welkom op deze informatieavond. Voordat ze begint aan de presentatie over Zonnepark Westerlee, staat ze kort stil bij de reacties die Pure Energie heeft gekregen tijdens gesprekken met direct omwonenden en in reactie op de uitnodiging voor deze bijeenkomst. Daaruit blijkt duidelijk dat veel mensen moeite hebben met de veelheid aan nieuwe ontwikkelingen in hun omgeving. Er gebeurt al veel in dit gebied; van windmolens tot een bedrijventerrein en overlast van vrachtverkeer, om enkele ontwikkelingen te noemen. En dan nu ook een zonnepark. Pure Energie begrijpt dat inwoners hier zorgen over hebben. Toch denkt Pure Energie met Zonnepark Westerlee veel rekening te kunnen houden met omwonenden door inwoners te betrekken bij de uitwerking van het plan voor het zonnepark. Bijvoorbeeld bij de keuzes voor de aankleding (landschappelijke inpassing) ervan. Ook denkt Pure Energie dat het project kansen kan bieden voor de omgeving. In financiële zin, maar bijvoorbeeld ook voor het verrijken van de biodiversiteit.

Met [een presentatie](#) stellen de grondeigenaren en Pure Energie zich voor en worden vooral de samenwerking met en de kansen voor de omgeving toegelicht. Ook wordt [een eerste schets van landschappelijke inpassing](#) getoond. De presentatie is kort, zodat er daarna veel ruimte is voor vragen en opmerkingen van de aanwezigen en het gesprek daarover.

Eerst neemt José Schrör – De Lange namens maatschap Schrör – De Lange (grondeigenaar van het gebied waar Zonnepark Westerlee is beoogd) het woord. Ze heeft de maatschap samen met haar man Henk Schrör, hun zoon en hun dochter. Ze wonen in Musselkanaal en hebben daar een akkerbouwbedrijf waar ze fabrieksaardappelen, consumptieaardappelen, bieten, uien en tarwe verbouwen en vleeskuikens houden. In 1998 hebben ze de boerderij aan de Ceresweg overgenomen van haar ouders en deze boerderij is nog steeds in gebruik. De afgelopen jaren is de familie benaderd door meerdere bedrijven met het voorstel om een zonnepark te ontwikkelen. De familie koos voor Pure Energie, omdat dit een Nederlands bedrijf is met veel ervaring in het ontwikkelen en exploiteren van duurzame energieprojecten. De familie wil meewerken aan dit zonnepark om bij te

dragen aan de energietransitie en omdat het een verbreding van het bedrijf betekent en meer bedrijfszekerheid. Dat laatste punt is belangrijk voor de familie doordat alleen akkerbouw als voornaamste bedrijfs onderdeel kwetsbaar is door bijvoorbeeld weersinvloeden.

Na de introductie van José gaat Rose aan de hand van [de presentatie](#) kort in op verschillende aspecten van het zonnepark, waaronder de samenwerking met de omgeving. Omdat in de presentatie al de nodige informatie staat, concentreert dit verslag zich vanaf hier met name op de vragen en opmerkingen uit de zaal en de reactie hierop van Pure Energie.

Een inwoner vraagt wat Pure Energie doet als ze merken dat omwonenden echt geen zonnepark hier willen.

Rose zegt dit een goede vraag te vinden. Pure Energie heeft wel de intentie om dit zonnepark te realiseren, daar wil Pure Energie eerlijk over zijn.

Daarop volgt van de vragensteller de vraag waarom de mensen hier dan vanavond zitten.

Rose geeft aan dat het wat betreft Pure Energie geen bijeenkomst is over de vraag of Pure Energie het zonnepark wel of niet wil realiseren. Pure Energie wil dit graag, maar wel in samenwerking met de omgeving. Enkele mensen uit de zaal laat merken het daar niet mee eens te zijn. Ze vinden dat dit wel de vraag moet zijn waar het over gaat. Een inwoner vult aan: "Wij wonen hier, jullie niet."

Een inwoner vraagt of het plan al vaststaat.

Rose zegt dat nog niet vaststaat dat het zonnepark er komt. Er is beleid vastgesteld door de gemeente. Op basis daarvan kunnen initiatiefnemers een plan maken. Pure Energie wil een plan ontwikkelen dat rekening houdt met de mensen in de omgeving. Vanuit de zaal wordt daarop gezegd dat Pure Energie geen rekening houdt met de omgeving, want vanavond spreken inwoners zich uit tegen de komst van een zonnepark en toch stopt Pure Energie er niet mee. Een aanwezige zegt dat Pure Energie het gevoel bij omwonenden wel zegt te begrijpen, maar er omheen gaat en niet goed luistert naar wat er is gebeurd in deze regio.

Verschillende opmerkingen vanuit de zaal volgen elkaar daarna kort op. Zo geeft een bewoner aan dat in het beleid van de gemeente staat dat er draagvlak voor plannen moet zijn. Zijn conclusie is dat er geen draagvlak is voor Zonnepark Westerlee. Ook wordt aangegeven dat als in het beleid van de gemeente staat dat er een zonnepark mag komen in dit gebied, het niet betekent dat dit zonnepark er per se moet en gaat komen. Een andere bewoner zegt bezwaar te gaan maken als er een vergunning voor Zonnepark Westerlee wordt verleend.

Rose geeft aan dat Pure Energie niet vraagt aan inwoners zich vanavond voor het initiatief uit te spreken. Wel hoopt Pure Energie een zorgvuldig plan te kunnen maken door dat samen met inwoners te doen. Daarom hoopt Pure Energie dat inwoners, ook degenen die er zeer kritisch tegenover staan, meedoen in de werkgroep die Pure Energie voorstelt (zie presentatie).

Een inwoner vindt dat er alleen winst is voor Pure Energie en de grondeigenaar en niet voor de omgeving. Een andere inwoner verwijst naar de locatie; hij vindt dit te dichtbij wat hij noemt een natuurgebied. Ook verwijst hij naar de windmolens in de omgeving die inwoners al zien. Hij vraagt zich af waarom Pure Energie zelf niet constateert dat dit geen slimme plek is.

Meerdere inwoners spreken uit dat zij vinden dat er genoeg is gebeurd in hun omgeving. Een omwonende verwijst naar het omgevingsfonds (zie presentatie). Hij vindt het raar dat dit voor een periode van 15 jaar is, terwijl het park er circa 30 jaar staat.

De voorzitter van energiecoöperatie Energie(k) Oldambt zegt dat de coöperatie vaak heeft gesproken met de gemeente over het beleid voor wind en zon. Hij zegt dat deze ontwikkelaar (Pure

Energie) probeert samen te werken met de omgeving en hij vindt dat op zich te prijzen. Dat gebeurt volgens hem ook anders bij andere projecten. Wat hem betreft gaat het vanavond niet over de keuze of het zonnepark er wel of niet komt. Wat Pure Energie nu aanbiedt, is de mogelijkheid om erover te praten. Als je zegt dat het zonnepark er sowieso niet moet komen, heeft dat gesprek niet veel zin. Als dat gesprek er wel komt, moet je inderdaad rekening houden met bewoners. Een inwoner reageert hierop: “De bewoners willen het niet, waarom moet je dan praten?” De voorzitter van de energiecoöperatie zegt dat het op zich goed is dat de bereidheid tot gesprek wordt getoond en dat je dan in dat gesprek moet kijken wat er mogelijk is.

Een inwoner vraagt aan de voorzitter van de coöperatie waarom een ander zonnepark bij Finsterwolde niet is doorgegaan. Volgens de voorzitter komt dat omdat het daar niet in overleg met de omgeving is gegaan. Dat wordt hier wel geprobeerd. Dat betekent niet automatisch dat er draagvlak is voor dit zonnepark, maar wel dat je het gesprek kunt aangaan over wat er mogelijk is. En als bewoners het niet willen en de gemeente verleent vervolgens geen vergunning, dan komt het zonnepark er niet.

Een andere inwoner vult hierop aan dat hij vindt dat er al genoeg is in dit gebied. Bewoners willen het niet. Maar hij wil tegelijkertijd ook niet alleen dergelijke ontwikkelingen naar andere inwoners elders in bijvoorbeeld de gemeente drukken. Dan wil hij in elk geval horen vanavond wat de mogelijkheden zijn.

Een inwoner vult daarop aan dat zonneparken ook zonder groen erin en eromheen kunnen worden aangelegd, met zonnepanelen die dakjes vormen en zonder overleg met inwoners. Dat kan ook gebeuren. Dan wil zij liever proberen dat het zo mooi mogelijk wordt – wat niet betekent dat ze blij is met dit initiatief voor dit zonnepark.

Rose geeft in reactie op dat laatste aan dat dat is wat Pure Energie voor ogen heeft, met hulp van bijvoorbeeld een landschapsexpert.

Een inwoner verwijst naar zonneparken langs de snelweg in deze regio die niet zijn ingepast. Dat vindt hij niet mooi, het is en blijft volgens hem lelijk.

Een inwoner geeft aan dat haar eerste reactie was toen Pure Energie haar thuis sprak over dit zonnepark: “Nee, niet nog meer in deze omgeving.” Maar nu ze de presentatie van Pure Energie ziet, denkt ze: “Misschien wordt het wel mooier dan je elders ziet.” Ze geeft aan te willen weten hoe dat werkt, daar heeft ze geen goed beeld bij.

Henk Schoonvelde geeft aan dat daar zeker mogelijkheden voor zijn. Zo wordt er eerst gekeken wat nu de staat van het gebied is en of er opgaves of kansen zijn. Denk bijvoorbeeld aan kwetsbare soorten in het gebied en dan onderzoeken of daar in het plan een impuls voor kan worden gecreëerd. Hij noemt het voorbeeld van Zonnepark Noordbroek (www.zonneparknoordbroek.nl). Daar is onder andere in overleg met Kenniscentrum Akkervogels – Grauwe Kiekendief gekeken hoe rekening kan worden gehouden met de akkervogels. Daarvoor is een plan gemaakt. Zo worden watergangen rond dat zonnepark verbreed, zodat er geen hekwerk nodig is.

Een inwoner vraagt wat er gebeurt als het zonnepark er komt en zijn woning daardoor minder waard wordt. Henk geeft aan dat hiervoor de procedure voor planschade bestaat en dat over het algemeen de gemeente deze kosten neerlegt bij de initiatiefnemer van het zonnepark. In reactie daarop wordt vanuit de zaal gezegd: “Dan krijgen wij niks, dat soort praatjes krijgen we altijd.”

Een inwoner verwijst naar het omgevingsfonds en dat Pure Energie vindt dat de omgeving moet kunnen bepalen waaraan het wordt besteed en hoe het wordt beheerd. Hij geeft aan dat in het

beleid staat dat de gemeente dit fonds wil beheren. Hij vraagt Pure Energie hoe voor elkaar wordt gekregen dat de omgeving het beheert.

Rose geeft aan dat Pure Energie hierover in gesprek wil met de gemeente, omdat Pure Energie hier dus anders over denkt dan de gemeente. Ze geeft aan dat ze zich niet kan voorstellen dat hier niet van wordt afgeweken als bewoners aangeven dit te willen.

Een inwoner geeft aan dat als er een zonnepark mocht komen, er dan harde garanties moeten komen voor bijvoorbeeld het omgevingsfonds. Hij geeft aan dat inwoners hun vertrouwen door alle ontwikkelingen in hun omgeving kwijt zijn en dat dit vertrouwen moet worden teruggewonnen. Dat kan onder andere door de garanties en afspraken op papier te zetten.

Frank Schothuis geeft aan dat als het zonnepark er komt, alles wordt vastgelegd in de omgevingsvergunning. Stel dat er ergens een struweelhaag moet komen, dan staat dat in het landschappelijk inpassingsplan dat onderdeel is van de vergunning en dan staat er ook dat dit goed moet worden beheerd. Als dat niet zo wordt uitgevoerd, kan de gemeente daarop handhaven. De afspraken over het omgevingsfonds worden vaak vastgelegd in een anterieure overeenkomst met de gemeente, samen met andere soortgelijke afspraken.

Een inwoner vraagt wie de eigenaar wordt van het zonnepark. Frank geeft aan dat Pure Energie dat wordt, hopelijk samen met de omgeving zoals voorgesteld vanavond. De voorzitter van de energiecoöperatie vult aan dat dit lokaal eigendom een belangrijke eis is in het beleid van de gemeente.

Een bestuurslid van Dorpsbelangen Westerlee zegt het in elk geval op prijs te stellen dat Pure Energie in gesprek gaat met omwonenden. Hij geeft aan dikwijls te zijn benaderd door partijen die zeggen: "Hier een zak geld, waar mogen we het zonnepark neerleggen?" Daarom wilde Dorpsbelangen dat er beleid is bij de gemeente en de vereniging vindt draagvlak belangrijk. Dus het is goed dat Pure Energie in gesprek gaat. Maar het bestuurslid is geen voorstander van het ombouwen van Westerlee. Hij is voor gebruik van de zonneladder, dus eerst zonnepanelen op alle daken en pas veel later op landerijen. Hij is ook omwonende van het grote gebied voor bedrijventerrein, heeft jaren gestreden tegen de windmolens, maar zegt dat de omgeving niets te zeggen had. Hij is bang dat dit nu ook gebeurt bij zonneparken als het de gemeente niet lukt de beoogde aantal zonnepanelen te realiseren en dat dan de provincie het gaat doen. Dus hij vindt het goed dat er wordt gesproken, maar hij wil niet dat Westerlee helemaal wordt omgebouwd. Windmolens, zoutmijnen, stikstof, aardbevingen; mensen zeggen dat het genoeg is. Hij vindt het belangrijk dat de energietransitie wordt aangegaan, maar vraagt zich af waarom het dan niet kan op plekken waar mensen er geen zicht op hebben.

Aanvullend daarop vraagt een inwoner waarom het niet op een bedrijventerrein kan, waar niemand er last van heeft. Het bestuurslid van Dorpsbelangen noemt zelf de overkant van de A7. Maar dat zou nu tot bijzonder gebied zijn verklaard. De mogelijkheid van 50 procent lokaal eigendom spreekt hem wel aan mits dat wordt gehaald. Daar kan de omgeving misschien nog iets mee; meer dan met de windmolens. Maar hij vindt het belangrijk te benoemen dat mensen geen veranderingen meer willen.

Rose geeft aan dat ze las in de visie van Dorpsbelangen Westerlee dat de vereniging wil dat mensen kunnen meedenken. Het bestuurslid bevestigt dat, maar noemt enkele van de andere ontwikkelingen die er al zijn. Zijn voorkeur op dit moment is om een zonnepark te realiseren op een andere plek waar mensen er geen last van hebben. Dan is iedereen tevreden.

Een inwoner noemt een ander zonnepark in deze omgeving dat zou worden gerealiseerd (wel in een andere gemeente). Dat vindt ze teveel, ze voelt zich omringd.

Een inwoner zegt dat het gewoon genoeg is. Ze ziet er ook wel de voordelen van, een dergelijk zonnepark. Het aardgasverbruik moet worden gestopt. Maar ze vraagt waarom dat perse hier moet. Ze geeft aan dat inwoners vol zitten, er speelt al twintig jaar van alles. Het voelt alsof het net zich rond hun woongebied sluit.

Gevraagd wordt of het een optie is dat het zonnepark ergens anders komt.

Rose geeft aan dat uiteindelijk de gemeente bepaalt of ergens iets komt. Maar dat dit in deze omgeving voor Pure Energie de enige optie is. Henk vult aan dat het doorgaans zo werkt dat door de gemeente wordt gekeken wat mogelijke zoekgebieden zijn. Dan spreken ontwikkelaars zoals Pure Energie met grondeigenaren in die gebieden. Pure Energie heeft alleen een overeenkomst met de grondeigenaren op deze locatie, dat is inderdaad het belang van Pure Energie.

Er wordt door een inwoner gewezen op de kaart van de gemeente die in de presentatie staat. Daarop staan meerdere locaties, dus dan zijn er ook andere opties. Henk geeft aan dat dit klopt en dat de gemeente bepaalt welke zonneparken verder gaan, aan de hand van de criteria in het beleid. Een inwoner zegt dat er 1400 hectare beschikbaar is in de gemeente, dus die 44 hectare hoeft niet perse hier. Een andere inwoner zegt dat die ruimte er inderdaad is en dat ontwikkelaars al die grondeigenaren langsgaan. Als die grondeigenaar dat wil, gaan ze in gesprek. Dit initiatief ontstaat hier, omdat deze grondeigenaar het wel wil. Zo werkt het.

Een inwoner vraagt of het vaker is gebeurd dat de buurt het plan niet zag zitten en dat dan vervolgens de grondeigenaar kiest voor een andere partij die het zonnepark zonder overleg realiseert. Een andere inwoner geeft aan dat er in dat geval veel minder mogelijk is voor de omgeving dan nu het geval lijkt.

Een andere inwoner verwijst naar andere initiatieven die zijn teruggetrokken. Zij vindt dat de inwoners ook kunnen proberen het plan tegen te houden en dan te zien waar het schip strandt. Een andere inwoner wijst erop dat dit gaat om initiatieven in Midden-Groningen en dat dit het gevolg was van aanpassing van het beleid van de gemeente. De gemeente Oldambt heeft juist deze gebieden waarin ook het plangebied van Zonnepark Westerlee ligt aangewezen.

Een inwoner vraagt of grondeigenaren dus zelf een partij kunnen kiezen waarmee ze in zee gaan, dus ook voor een partij die oog heeft voor de omgeving.

De voorzitter van de energievoerderscoöperatie zegt met meerdere partijen om tafel te hebben gezeten. Als al die plannen waren doorgedaan, zou de omgeving één grote glazen stad zijn. Dat wil de coöperatie niet. Hij verwijst naar voorbeelden als grote zonneparken die geld beloven aan ziekenhuizen. Dat wil de coöperatie niet. Hij zegt dat hij zou proberen in gesprek te gaan over hoe je in het plan rekening kunt houden met de omgeving en wat er mogelijk is met lokaal eigenaarschap en dat daarna pas een vergunning wordt aanvraagt. Hij zegt tegen de andere aanwezigen dat dit niet betekent dat ze nu al tekenen bij het kruisje, maar dat ze wel het gesprek aangaan.

Een inwoner vraagt waarom zonnepanelen wel op landbouwgrond komen en niet op daken. "Maak de daken die daarvoor niet geschikt zijn, dan daarvoor geschikt", is haar oproep.

Henk geeft hierop aan dat zonnepanelen inderdaad ook op daken horen en dat onder andere Pure Energie dat ook doet. Maar dat daaraan ook risico's kleven, zoals de versterking van het dak die moet worden betaald en dat verzekeraars regelmatig moeite hebben met panelen op daken.

Rose stelt voor om in een volgende bijeenkomst dieper in te gaan op hoe Zonnepark Westerlee kan worden vormgegeven. Met voorbeelden van mogelijke landschappelijke inpassing, vormen van lokaal eigenaarschap en hoe kan worden omgegaan met een omgevingsfonds. Meerdere mensen geven aan dat wel te willen, dus Pure Energie zegt toe hierover een vervolgbijeenkomst te organiseren.

Een inwoner geeft hierop aan dat hij vindt dat het ook gaat om de toekomst, voor de kinderen en dat duurzame energie nodig is. Dat maakt dat hij wel in gesprek wil over het zonnepark.

Rose sluit de avond af met de mededeling dat de medewerkers van Pure Energie vanavond nog geruime tijd aanwezig zijn, mochten inwoners vragen of opmerkingen hebben. Wie wil, kan zich bij de uitgang bij Matthijs Oppenhuizen aanmelden voor de nieuwsbrief over het zonnepark en voor de werkgroep.